

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-236/2024-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja ADRIATIC OSIGURANJE d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupaju punomoćnici Hrvoje Pelcl i Božana Ivanda, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, protiv tuženika AUTOPRIJEVOZ-SINJ, d.o.o. Sinj, Ulica Miljenka Buljana 2, OIB: 79427305365, kojeg zastupa punomoćnik Mateo Barbir, odvjetnik u Vrgorcu, Hrvatskih velikana 49, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 26. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Božane Ivande i zamjenika punomoćnika tuženika Dražena Čuljka, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Anić & Anić d.o.o. Split, 14. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 35.734,06 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. kolovoza 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. rujna 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. listopada 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. studenog 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. prosinca 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. siječnja 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. veljače 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. ožujka 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. travnja 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. svibnja 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. lipnja 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. srpnja 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. kolovoza 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. rujna 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. listopada 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. studenog 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. prosinca 2007. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. siječnja 2008. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. veljače 2008. do isplate,

po kamatnoj stopi od 15% godišnje za razdoblje od 1. kolovoza 2006. do 31. prosinca 2007., za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo

tekućem polugodištu za osam postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tužba u dijelu tužbenog zahtjeva kojim tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 77.110,34 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. ožujka 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. travnja 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. svibnja 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. lipnja 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. srpnja 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. kolovoza 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. rujna 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. listopada 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. studenog 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. prosinca 2003. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. siječnja 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. veljače 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. ožujka 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. travnja 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. svibnja 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. lipnja 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. srpnja 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. kolovoza 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. rujna 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. listopada 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. studenog 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. prosinca 2004. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. siječnja 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. veljače 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. ožujka 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. travnja 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. svibnja 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. lipnja 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. srpnja 2005. do isplate,

- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. kolovoza 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. rujna 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. listopada 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. studenog 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. prosinca 2005. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. siječnja 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. veljače 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. ožujka 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. travnja 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. svibnja 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. lipnja 2006. do isplate,
- na iznos od 1.880,74 EUR od 1. srpnja 2006. do isplate,

po kamatnoj stopi od 15% godišnje za razdoblje od 1. ožujka 2003. do 31. prosinca 2007., za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.550,25 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 14. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 12.933,36 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 14. srpnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 1. veljače 2008. podnio ovom sudu tužbu protiv uvedno navedenog tuženika radi isplate. Tužitelj je u tužbi naveo da je on pravni slijednik Jadroinvesting d.o.o. Split po rješenju Trgovačkog suda u Splitu broj Tt-03/1174-6 od 1. srpnja 2003. Tužitelj nadalje navodi da je Jadroinvesting d.o.o. Split kupoprodajnim ugovorom od 17. ožujka 1998. od Teretnog prometa Sinj u stečaju kupio imovinu i prava i to prava nad Stanicom za tehnički pregled vozila Sinj, koja se nalazi na čest.zem. 1602/1 k.o. Sinj, a koja je Teretni promet p.o. Sinj stekao ugovorom sa Autoprijevoz p.o. Sinj od 27. prosinca 1990., kao i ostala prava koja je Teretni promet p.o. stekao ugovorom sa Autoprijevoz p.o. Sinj od 27. prosinca 1990.

Predmet navedene kupoprodaje, između ostalog, da je bilo i 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila Sinj, koja se tuženik obvezao izdvajati Teretnom prometu po ugovoru od 27. prosinca 1990. Nadalje, u tužbi se navodi da je Stanicu za tehnički pregled vozila Sinj tuženik dao u zakup Croatia osiguranje d.d. Zagreb, temeljem kojeg zakupa da ostvaruje mjesečnu najamninu u iznosu od 72.000,00 kn. Međutim, tuženik da do podnošenja tužbe nije tužitelju ništa isplatio, iako tužitelju pripada dio ostvarene dobiti iz poslovanja Stanice za tehnički pregled na ime njegovih 20% i to upravo u mjesečnom iznosu od 14.170,42 kn. Sukladno tome, tužitelj je predložio donijeti presudu kojom će se naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 850.225,20 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa od 14.170,42 kn u razdoblju od 1. veljače 2023. do 31. siječnja 2008. (svakog prvog u mjesecu za prethodni mjesec) do isplate, kao i da mu naknadi troškove ovog postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu od 12. ožujka 2008. tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan. Tuženik je istakao prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, navodeći da je u ugovornom odnosu s jedne strane bio tadašnji Teretni promet, a s druge strane tuženik, te da se radi o osobnoj obvezi koja je postojala između tih stranaka. Naime, ugovorne stranke da su bile u gospodarskim problemima te da su ugovorom na koje se poziva tužitelj nastojale osigurati lakše poslovanje. Međutim, taj ugovor da je ostao nedorečen te da isti nije zaživio u praksi. Obzirom na navedeno, tvrtka Teretni promet da nikada nije zahtijevala realizaciju sklopljenog ugovora te da je 1998. otišla u stečaj.

3. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu, dodatno navodeći da predmetni ugovor koji je sklopljen između Teretnog prometa i tuženika nije konzumiran te da se isti nisu pridržavali obveza preuzetih tim ugovorom, a što znači da je ugovor raskinut. Tuženik je naveo kako su stranke u ugovoru postigle suglasnost da će se 20% pozitivnih i negativnih efekata izdvajati za Teretni promet, no obje stranke da su došle u probleme s poslovanjem, odnosno da su poslovale s gubicima te da se stoga predmetni ugovor u odnosu na članak 4. istog nije niti primjenjivao. Dakle, Teretni promet da nikada nije vršio obračun potraživanja prema tuženiku niti ispostavljao račune po osnovi odredbe članka 4. ugovora koji je između tuženika i Teretnog prometa sklopljen 1. siječnja 1991. To da znači da ni tvrtka Jadroinvesting d.o.o. Split, čiji je tužitelj slijednik, temeljem kupoprodajnog ugovora nije kupila potraživanje tvrtke Teretni promet Sinj prema tuženiku, iako u tom ugovoru stoji da Jadroinvesting d.o.o. kupuju prava nad Stp vozila, pa da se ova formulacija može odnositi eventualno na vlasnička prava, a nikako na potraživanja, a sve to s obzirom da Teretni promet Sinj nije nikada vršio obračun potraživanja, niti je u sporazumu s tuženikom zahtijevao 20% pozitivnih efekata. S obzirom na navedeno, niti tužitelj da ne može potraživati od tuženika isplatu po toj osnovi. Tuženik je također istakao i prigovor zastare potraživanja tužitelja, navodeći da je riječ o povremenim davanjima i to u anuitetima, od koji svaki za sebe zastarijeva u roku od tri godine, a zbog čega se ovdje ne može primijeniti opći zastarni rok. Sukladno tome, tuženik je predložio odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i obvezati tužitelja da mu naknadi troškove parničnog postupka.

4. Tužitelj je u cijelosti osporio naprijed iznesene navode tuženika, kao i istaknute prigovore nedostatka aktivne legitimacije te zastare, kao neosnovane.

5. Na temelju suglasnog prijedloga parničnih stranaka, a u smislu odredbi članka 213. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje ZPP), rješenjem ovog suda poslovni broj P-191/2008 od 4. lipnja 2014. određen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari do pravomoćnog okončanja postupka koji se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem P-453/2013. Nakon što je predmet ovog suda poslovni broj P-453/2013 pravomoćno okončan, rješenjem ovog suda poslovni broj P-191/2008-22 od 5. travnja 2024. određen je nastavak ovog postupka te je po pravomoćnosti tog rješenja predmet zaveden pod novi poslovni broj P-236/2024.

6. U nastavku ovog postupka, podneskom od 29. veljače 2024., tužitelj je obavijestio sud da je isti promijenio naziv odnosno tvrtku iz Jadransko osiguranje d.d. u Adriatic osiguranje d.d. Tužitelj je ponovo ukazao da je njegov pravni prednik Jadroinvesting d.o.o. Split kupoprodajnim ugovorom od 17. ožujka 1998. od Teretnog prometa Sinj u stečaju kupio imovinu i prava i to prava koja je Teretni promet p.o. Sinj stekao Ugovorom sa pravnim prednikom tuženika Autoprijevoz p.o. Sinj od 27. prosinca 1990. Predmet te kupoprodaje da je između ostalog bilo i 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila koja se pravni prednik tuženika obvezao izdvajati Teretnom prometu po ugovoru od 27. prosinca 1990. Tužitelj da osnovom gore navedenih ugovora potražuje isplatu 20% pozitivnih efekata u poslovanju navedene Stanice za tehnički pregled vozila. Naveo je i da je tuženik ugovorom o zakupu od 12. srpnja 1999. Stanicu za tehnički pregled vozila dao u zakup te da je mjesečno ostvarivao iznos od 72.000,00 kn na ime zakupnine, a koji ugovor o zakupu da je egzistirao i u utuženom periodu pa da stoga tužitelj ima pravo potraživati 20% od iznosa koji je tuženik ostvario osnovom predmetnog ugovora o zakupu.

7. Nadalje, tužitelj je istakao i da su između istih stranaka iz ove parnice kod Trgovačkog suda u Splitu vođena tri parnična postupka, povodom iste činjenične i pravne osnove kao i u ovom predmetu te da su u sva tri predmeta pravomoćno usvojeni tužbeni zahtjevi tužitelja te je u tim parničnim postupcima tuženik obavezan isplatiti tužitelju 20% od iznosa koji je tuženik ostvario osnovom ugovora o zakupu Stanice za tehnički pregled vozila. Predmetno da se radi o parničnim postupcima koji su se kod ovog suda vodili pod poslovnim brojem P-453/2013 (raniji poslovni broj P-1096/99), koji se odnosi na razdoblje traženja isplate od 1. siječnja 1996. do 9. kolovoza 1999., zatim pod poslovnim brojem P-565/2018, koji se odnosi na razdoblje traženja isplate od 1. ožujka 2008. do 1. srpnja 2013., te pod poslovnim brojem P-520/2016, koji se odnosi na razdoblje traženja isplate od 1. siječnja 2014. do 1. srpnja 2017. S obzirom da tužitelj tužbom u ovom predmetu potražuje mjesečne iznose isplata jednakim onima koji su već suđeni u ranije pravomoćno okončanim parnicama, a u kojim je suđena isplata za razdoblje prije razdoblja koje je predmet ovog spora (predmet broj P-453/2013) te za razdoblje nakon razdoblja koje je predmet ovog spora (predmeti broj P-565/2018 i P-520/2016) to da je stoga očito da je tuženik ostvarivao zaradu po osnovu navedenog ugovora o zakupu i u razdoblju koje je predmet ovog postupka, a zbog čega odbijanje tuženika da tužitelju isplati

novčane iznose koji se potražuju u ovoj pravnoj stvari predstavlja neosnovano izbjegavanje nedvojbeno postojeće obveze tuženika. Tužitelj je u podnesku od 18. veljače 2026. konačno uredio tužbeni zahtjev te je svoje potraživanje za isplatu izrazio i u valuti EUR, kao službenoj valuti Republike Hrvatske.

8. Tuženik je ostao kod navoda iz odgovora na tužbu i tijekom postupka te je na ročištu od 1. travnja 2025. naveo da ističe i materijalnopravni prigovor kompenzacije (prijeboja).

9. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu i to: podatke za upis u glavnu knjigu sudskog registra ovog suda te rješenje ovog suda broj Tt-03/1174-6 od 1. srpnja 2003. (listovi 4-5 spisa), Kupoprodajni ugovor koji je sklopljen 17. ožujka 1998. između Teretni promet Sinj u stečaju kao prodavatelja i Jadroinvesting d.o.o. Split kao kupca (listovi 6-8 spisa te stranice 284-286 spisa), Ugovor od 27. prosinca 1990. koji je sklopljen između "Autoprijevoz" poduzeće za prijevoz putnika p.o. Sinj i "Teretni promet" poduzeće za prijevoz tereta p.o. Sinj (listovi 9-12 spisa i stranice 280-283 spisa), oglas o objavljenom javnom nadmetanju od 7. studenog 1997. (list 26 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka Miljenka Galiota iz Dugog Rata od 13. prosinca 2007. koji izrađen za potrebe predmeta ovog suda poslovni broj P-1096/99 (listovi 27-33 spisa), presliku dijela spisa ovog suda pod poslovnim brojem P-453/2013, a koji se ranije vodio pod poslovnim brojem P-1096/99 (listovi 48-267 spisa), podatke za upis u glavnu knjigu sudskog registra (prilog uz rješenje) Trgovačkog suda u Splitu broj Tt-03/1174-6 od 30. lipnja 2003. te podatke za upis u glavnu knjigu sudskog registra (prilog uz rješenje) Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-06/13687-5 od 12. veljače 2007. (stranice 287-290 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja (stranice 291-340 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (stranice 341-353 spisa), nalaze i mišljenja sudskih vještaka, odluke, kao i druge isprave iz predmeta ovog suda pod poslovnim brojevima P-453/2013, P-565/2018 i P-520/2016 (stranice 354-514 spisa). Isto tako, izvedeni su dokazi pregledom spisa ovog suda pod poslovnim brojevima P-453/2013, P-565/2018 i P-520/2016 te je provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Anti Blaževiću iz Stobreča. Sud nije prihvatio prijedlog tuženika za izvođenje dokaza saslušanjem zastupnika po zakonu stranaka, jer tuženik nije određeno naveo na koje se to točno okolnosti predlaže izvođenje tog dokaza, odnosno koje bi to relevantne činjenice za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari bilo moguće utvrditi predloženim saslušanjem zz stranaka. Činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene su iz naprijed navedenih i izvedenih dokaza.

10. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 112.844,40 EUR (850.225,20 kn) zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama s osnove 20% pozitivnih efekata (dobiti) u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila Sinj u razdoblju od 1. veljače 2003. do 31. siječnja 2008.

11. U konkretnom slučaju između stranaka nije bilo sporno to da je 27. prosinca 1990. zaključen ugovor između Autoprijevoza, poduzeća za prijevoz putnika p.o. i Teretnog prometa, poduzeća za prijevoz tereta p.o., kao ni to da je predmet tog ugovora reguliranje međusobnih prava i obveza nastalih u poslovanju poduzeća do dana donošenja odluke o statusnoj promjeni (31. prosinca 1990.) odnosno od

donošenja Odluke do donošenja rješenja nadležnog organa kao i prava i obveza nastalih povodom statusne promjene. Nadalje, nije bilo sporno ni da su Teretni promet Sinj u stečaju kao prodavatelj i Jadroinvesting d.o.o. Split kao kupac sklopili ugovor o kupoprodaji od 17. ožujka 1998., kao ni da je tuženik 12. srpnja 1999. sklopio ugovor o zakupu s Croatia osiguranjem d.d. kao zakupnikom, a vezano za predmetnu Stanicu za tehnički pregled vozila Sinj.

12. Kao sporno u ovom postupku trebalo je utvrditi je li osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, odnosno postoji li obveza tuženika isplatiti tužitelju utuženi iznos na ime 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila u Sinju za utuženo razdoblje, kao i odlučiti o tužnikovim prigovorima nedostatka aktivne legitimacije tužitelja i zastare predmetne tražbine tužitelja.

13. Uvidom u ugovor od 27. prosinca 1990., koji je zaključen između Autoprijevoza, poduzeća za prijevoz putnika p.o. i Teretnog prometa, poduzeća za prijevoz tereta p.o., utvrđeno je da se taj ugovor sklapa radi reguliranja međusobnih prava i obveza nastalih u poslovanju poduzeća do dana donošenja odluke o statusnoj promjeni (31. prosinca 1990.) odnosno od donošenja Odluke do donošenja rješenja nadležnog organa kao i prava i obveza nastalih povodom statusne promjene. Iz članka 4. predmetnog ugovora je razvidno da je između stranaka ugovoreno kako će 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju STP Sinj Autoprijevoz izdvajati za Teretni promet, dok iz članka 13. ugovora proizlazi kako je taj ugovor stupio na snagu 1. siječnja 1991.

14. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji od 17. ožujka 1998. utvrđeno je da su taj ugovor sklopili Teretni promet Sinj u stečaju kao prodavatelj i Jadroinvesting d.o.o. Split kao kupac, a predmet kojeg ugovora su, između ostalog, prava nad Stanicom za tehnički pregled vozila – Sinj, koja se nalazi na zemljišnoj čestici 1602/1 k.o. Sinj, koja je Teretni promet p.o. Sinj kao prednik prodavatelja stekao Ugovorom sa Autoprijevozom p.o. Sinj od 27. prosinca 1990., kao i ostala prava koja je Teretni promet p.o. stekao sa Autoprijevozom p.o. Sinj na temelju tog ugovora.

15. Nadalje, pregledom ugovora o zakupu koji je 12. srpnja 1999. sklopljen između tuženika kao zakupodavca i Croatia osiguranje d.d., Filijala Split, kao zakupnika, a koji ugovor se nalazi priložen u spisima ovog suda poslovni broj P-565/2018 (stranice 376-378 tog spisa) i poslovni broj P-543/2013 (listovi 27-29 tog spisa) utvrđeno je da je predmet tog ugovora zakup Stanice za tehnički pregled vozila, koja je evidentirana u katastarskom operatu k.o. Sinj na zemljišnoj čestici 1602/1/1 k.o. Sinj, a koja u naravi predstavlja objekt Stanice za tehnički pregled vozila, zajedno s pripadajućim zemljištem i pristupnim putovima, kao i postojeća oprema, uređaji i inventar na istoj stanici. Člankom 6. tog ugovora određeno je da se ugovor zaključuje na rok od 15 godina te da mjesečna zakupnina iznosi 72.000,00 kn na koji iznos se dodaje PDV, kao i da sve troškove redovitog održavanja Stanice za tehnički pregled snosi zakupnik.

16. U konkretnom slučaju nije bilo sporno da je Autoprijevoz p.o. Sinj pravni prednik tuženika. U odnosu na navode tužitelja da je isti pravni sljednik društva Jadroinvesting d.o.o. te u svezi s tim tuženikov istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, potrebno je navesti da je iz spisu priloženih podataka za upis u

glavnu knjigu sudskog registra ovog suda te rješenje ovog suda broj Tt-03/1174-6 od 1. srpnja 2003., kao i iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja te podataka iz sudskog registra, razvidno da je društvo Jadroinvesting d.o.o. Split prestalo postojati, jer je to društvo pripojeno tužitelju, temeljem Ugovora o pripajanju od 30. prosinca 2002. te odluka skupština pripojenog društva i društva preuzimatelja od 7. ožujka 2003., a koje odluke o pripajanju nisu pobijane. Samim time, tužitelj je kao sveopći pravni sljednik pripojenog društva Jadroinvesting d.o.o. Split stekao sva prava i obveze tog društva, pa tako i prava koja proizlaze iz naprijed navedenog ugovora o kupoprodaji od 17. ožujka 1998. Upravo stoga, sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

17. Budući da su člankom 4. ugovora, kojeg su poduzeća Autoprijevoz p.o. Sinj i Teretni promet p.o. Sinj sklopili 27. prosinca 1990. i kojim su regulirali međusobna prava i obveze tih poduzeća nastalih povodom statusne promjene na način da su ugovorili kako će, između ostalog, Autoprijevoz p.o. izdvajati 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila za Teretni promet p.o., tuženik je, kao pravni sljednik Autoprijevoza p.o. Sinj dužan ispunjavati tu preuzetu obvezu.

18. Naime, odredbom članka 17. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, dalje: ZOO/91), a koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari na temelju odredbe članka 1163. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO), propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje.

19. S obzirom na to da je Autoprijevoz Sinj p.o. preuzeo obvezu koja se sastojala u tome da 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled u Sinju izdvaja za tadašnji Teretni promet p.o., tuženik kao pravni sljednik Autoprijevoza p.o. Sinj i njegov univerzalni sukcesor odgovoran je za ispunjenje te obveze. Budući da je pravni prednik tužitelja Jadroinvesting d.o.o. Split, ugovorom od 17. ožujka 1998. zaključenog s Teretnim prometom Sinj u stečaju kupio prava vezana za Stanicu za tehnički pregled u Sinju, a koja prava su pripajanjem Jadroinvesting d.o.o. Split tužitelju, prešla na tužitelja, to je stoga isti ovlašten od tuženika tražiti ispunjenje obveze koja se sastoji u isplati 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled Sinj.

20. U svezi s tim, navodi se da su u dokazne svrhe pregledani i predmeti ovog suda pod poslovnim brojem P-453/2013 (raniji poslovni broj P-1096/99), pod poslovnim brojem P-565/2018 (raniji poslovni broj P-567/13) i pod poslovnim brojem P-520/2016, a koji predmeti su pravomoćno okončani. Uvidom u te predmete, utvrđeno je da su se isti vodili između istih stranka te iz iste činjenične i pravne osnove kao i u ovom predmetu, i to dijelom za ranije i dijelom za isto vremensko razdoblje (predmet pod poslovnim brojem P-453/2013) te za kasnije vremensko razdoblje (predmeti pod poslovnim brojem P-565/2018 i P-520/2016).

21. U predmetu pod poslovnim brojem P-453/2013 presudom ovog suda od 30. siječnja 2014. tužitelju je, pod točkom I. izreke dosuđen iznos od 1.309.357,10 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te mu je točkom II. izreke te

presude dosuđen i iznos od 1.175.615,90 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2644/2014-2 od 16. svibnja 2017. prvostupanjska presuda ovog suda potvrđena je u točki I. njene izreke za iznos od 1.106.151,39 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (koji iznos se odnosi na utuženo razdoblje od siječnja 1997. do kolovoza 1999.), dok je za iznos od 203.206,71 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (koji iznos se odnosi na naknadu za 1996.), zbog usvojenog prigovora zastare tražbine u tom dijelu, tužbeni zahtjev odbijen te je za taj iznos preinačena presuda ovog suda u točki I. njene izreke. Dopunskom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2644/2014-7 od 12. srpnja 2017. u cijelosti je potvrđena točka II. izreke presude ovog suda broj P-453/2013 od 30. siječnja 2014., a kojom točkom II. je dakle naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.175.615,90 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (koji iznos se odnosi na utuženo razdoblje od lipnja 1999. do lipnja 2006.). U navedenoj presudi od 16. svibnja 2017. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je iskazao pravni stav o učincima ugovora od 27. prosinca 1990. te o obvezi tuženika da 20% ostvarene dobiti u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila Sinj uplati tužitelju, navodeći pri tom da ugovor od 27. prosinca 1990. sklopljen između prednika stranaka treba tumačiti na način da su stranke tom ugovornom odredbom ugovorile da će tuženik odnosno njegov pravni prednik 20% ostvarene dobiti iz poslovanja Stanice za tehnički pregled vozila prenositi Teretnom prometu p.o. koji bi isto tako snosio i 20% gubitaka ako bi se u poslovanju ostvario gubitak. U navedenoj presudi je također iskazani i pravni stav kako je tužiteljevo potraživanje povremeno potraživanje iz članka 372. stavak 1. ZOO/91 koje potraživanje zastarijeva u trogodišnjem zastarnom roku. Presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt 523/2017-3 od 2. prosinca 2020., u tom predmetu je odbijena revizija tuženika kao neosnovana.

22. U predmetu pod poslovnim brojem P-565/2018 presudom ovog suda od 8. srpnja 2021., u točki I. izreke, tužitelju je dosuđen iznos od 1.309.357,10 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, dok je pod točkom II. izreke te presude odbijen protutužbeni zahtjev tuženika kojim je isti potraživao od tuženika isplatu iznosa od 1.000.000,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3963/2021-2 od 7. listopada 2021. prvostupanjska presuda ovog suda je u točki I. izreke potvrđena za iznos od 485.341,20 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (potraživanje koje se odnosi na mjesečne iznose koji dospijevaju u razdoblju od 1. kolovoza 2010. do 1. srpnja 2013.), dok je za iznos od 390.963,30 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (potraživanje koje se odnosi na mjesečne iznose koji dospijevaju u razdoblju od 1. ožujka 2008. do 1. srpnja 2010.), zbog usvojenog prigovora zastare tražbine u tom dijelu, tužbeni zahtjev odbijen. Također je potvrđena presuda ovog suda od 8. srpnja 2021. u točki II. njene izreke. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd 1157/2022-2 od 12. srpnja 2023. odbačeni su prijedlozi tužitelja i tuženika za dopuštenje revizije u tom predmetu.

23. U predmetu pod poslovnim brojem P-520/2016 presudom ovog suda od 14. lipnja 2021., u točki I. izreke tužitelju je dosuđen iznos od 551.193,65 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (koji iznos se odnosi na potraživanje

tužitelja za isplatu 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila u Sinju za razdoblje od 1. srpnja 2013. do kolovoza 2016.), dok je pod točkom II. izreke te presude odbijen protutužbeni zahtjev tuženika kojim je traženo da se utvrde ništetnim i bez pravnog učinka kupoprodajni ugovor između Jadroinvesting d.o.o. Split kao kupca i Teretnog prometa u stečaju kao prodavatelja od 17. ožujka 1998. te ugovor zaključen između prednika stranaka i to baš ugovor između Autoprijevoz poduzeće za prijevoz putnika p.o. i Teretnog prometa poduzeće za prijevoz tereta p.o. od 27. prosinca 1990. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4516/2021-3 od 8. ožujka 2022. u cijelosti je potvrđena prvostupanjska presuda ovog suda. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd 2789/2022-2 od 5. srpnja 2023. odbačen je prijedlog tuženika za dopuštenje revizije u tom predmetu.

24. Stoga, a budući da se pred ovim sudom vodio parnični predmet između istih stranaka, iz iste činjenične i pravne osnove, koji se dijelom odnosi na ranije vremensko razdoblje te dijelom na isto vremensko razdoblje kao i u ovom predmetu, pod poslovnim brojem P-453/2013 u kojem je prvostupanjska presuda potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2644/2014-2 od 16. svibnja 2017. te dopunskom presudom tog suda poslovni broj PŽ-2644/2014-7 od 12. srpnja 2017., a Vrhovni sud Republike Hrvatske je presudom poslovni broj Revt-523/2017 od 2. prosinca 2020. odbio reviziju tuženika kao neosnovanu i potvrdio pravne stavove nižih sudova o pravu tužitelja na 20% pozitivnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila Sinj, ovaj sud smatra da je time nedvojbeno razriješeno pitanje osnove tužiteljevog potraživanja i u ovom postupku. Takvo pravno stajalište je zauzeto i u presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3963/2021-2 od 7. listopada 2021. (predmet ovog suda broj P-565/2018) i poslovni broj PŽ-4516/2021-3 od 8. ožujka 2022. (predmet ovog suda broj P-520/2016). Sukladno tome, tuženikove navode kojima je isti osporavao pravo tužitelja na isplatu 20% pozitivnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila Sinj sud je ocijenio neosnovanim.

25. U odnosu na spornu visinu potraživanja tužitelja, u ovom postupku je provedeno vještačenje po vještaku financijske struke Anti Blaževiću iz Stobreča. U svom pisanom nalazu i mišljenju od 20. siječnja 2026., a nakon uvida u isprave koje se nalaze u ovom spisu, kao i u spisima ovog suda pod poslovnim brojevima P-453/2013, P-565/2018 i P-520/2016, sudski vještak je utvrdio da je na temelju ugovora o zakupu od 12. srpnja 1999., koji je zaključen između tuženika i Croatia osiguranja d.d. na rok od petnaest godina i uz mjesečni iznos zakupnine od 72.000,00 kn (bez PDV-a), zakupnik Croatia osiguranje koristio i plaćao tuženiku zakupninu za korištenje Stanice za tehnički pregled Sinj u utuženom razdoblju od 1. veljače 2003. do 1. veljače 2008. Sudski vještak je u tablici broj 2. dao prikaz prihoda tuženika na ime najma STP Sinj društvu Croatia osiguranje te izračun dijela dobiti (od 20%). Tako je vještak utvrdio da je u navedenom utuženom razdoblju tuženik ostvario ukupne primitke od zakupa poslovnog prostora STP Sinj zakupoprimcu Croatia osiguranje d.d. u iznosu od 573.362,53 EUR (4.320.000,00 kn). Nadalje, vještak je utvrdio i ukupne troškove amortizacije za građevinu (zgradu) u kojoj je smještena STP Sinj u iznosu od 9.126,50 EUR (68.756,09 kn). Nakon što je od ukupnih primitaka oduzeo troškove amortizacije, vještak je dobio neto dobit tuženika u utuženom razdoblju od zakupa poslovne zgrade za STP Sinj u iznosu od

564.237,03 EUR (4.251.243,91 kn). Sukladno tome, vještak je utvrdio da je 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju tuženika, u razdoblju od 1. veljače 2003. do 1. veljače 2008., iznosilo ukupno 112.847,41 EUR (850.248,78 kn), odnosno mjesečno za razdoblje od veljače 2003. do prosinca 2003. u iznosu od 1.881,02 EUR, a u razdoblju od siječnja 2004. do siječnja 2008. u iznosu od po 1.880,74 EUR (14.170,42 kn) mjesečno.

26. Tužitelj nije imao primjedbi ni prigovora na nalaz i mišljenje sudskog vještaka te je nakon provedenog vještačenja isti podneskom od 18. veljače 2026. konačno uredio tužbeni zahtjev. S druge strane, tuženik je na ročištu od 26. svibnja 2026., na kojem je sudski vještak usmeno iznio svoj nalaz i mišljenje, naveo da se protivi sadržaju nalaza i mišljenja vještaka jer smatra da je isto nepotpuno budući da vještak nije utvrdio postoji li knjigovodstveno-financijska dokumentacija na okolnost da je Croatia osiguranje d.d. uistinu vršilo plaćanje zakupnine. U predmetnom razdoblju tuženik da je bio u blokadi te da nije poslovao preko računa, a ugovor o zakupu da nije dokaz da se vršilo plaćanje zakupnine niti da taj dokaz može proizlaziti iz kasnijih nalaza i mišljenja vještaka u parnicama koje su pravomoćno okončane između stranaka, ali za drugo razdoblje. Tužitelj je takve navode tuženika osporio kao paušalne i neosnovane, navodeći pri tome da sve i da tuženik nije naplatio zakupninu od Croatia osiguranja, isto da ne ekskulpira njegovu obvezu prema tužitelju, jer njemu i dalje pripada pravo potraživanja prema Croatia osiguranju temeljem ugovora o zakupu. Na tom ročištu, sudski vještak je naveo da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja, a u odnosu na iznesene prigovore tuženika naveo je da ti prigovori nisu osnovani, jer je svoj nalaz i mišljenje temeljio na vjerodostojnim knjigovodstvenim dokumentima u povezanim sudskim spisima, a kao što je to i navedeno na stranici sedam pisanog nalaza i mišljenja. Stoga je vještak istakao da se ne radi o nalazu i mišljenju koje bi se temeljilo na pretpostavkama, već upravo na činjenicama i knjigovodstvenoj dokumentaciji.

27. U odnosu na naprijed iznesene prigovore tuženika, potrebno je navesti da je sudski vještak zatražio od tuženika dostavu određene dokumentacije za potrebe izrade nalaza i mišljenja, a na što je tuženik odgovorio da tu dokumentaciju ne posjeduje (e-mail poruke na stranicama 533-534 spisa). Iz pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka je razvidno da je vještak svoj nalaz i mišljenje utemeljio na dokumentaciji koja se nalazi u ovom spisu, kao i u povezanim spisima pa je tako isti naveo da je koristio knjigovodstvene podatke koji se nalaze na stranicama 171-204 spisa ovog suda pod poslovnim brojem P-453/2013 te na stranicama 379-396 spisa ovog suda pod poslovnim brojem P-565/2018.

28. Iz spisa ovog suda pod poslovnim brojem P-453/2013 je razvidno da se na listovima 171 do 204 spisa nalaze knjigovodstvene isprave tuženika, koje je sam tuženik dostavio dopisom od 6. prosinca 2007. (list 169-170 tog spisa) na traženje sudskog vještaka u tom predmetu, a koje isprave se odnose i na podatke o prihodima tuženika od Stanice za tehnički pregled vozila, kao i konto kartice tuženika za razdoblje od 1. siječnja 2001. do 31. prosinca 2007. za prihode od poslovnog najma. Iz tih knjigovodstvenih isprava – konto kartica tuženika je razvidno da je tuženik u svojim poslovnim knjigama, za cijelo navedeno razdoblje, evidentirao prihode (uplate) od najma od Croatia osiguranja u mjesečnim iznosima od po 72.000,00 kn. Nadalje, iz spisa ovog suda poslovni broj P-565/2018 je razvidno da se na listovima 379 do

396 spisa nalaze izvještaji analitičke kartice Croatia osiguranja d.d. za razdoblje od siječnja 2008. do prosinca 2013., a koji se odnose na tuženika kao dobavljača. Te analitičke kartice je Croatia osiguranje d.d., na traženje suda, dostavilo u taj spis podneskom od 24. veljače 2020. (stranice 373-375 tog spisa), a iz tih knjigovodstvenih isprava proizlazi da je Croatia osiguranje d.d. vršila mjesečne uplate tuženiku na ime najma STP (Stanice za tehnički pregled) Sinj za cijelo razdoblje pa je tako za siječanj 2008. evidentirana uplata najma u iznosu od 87.840,00 kn, a što odgovara ugovorenom iznosu zakupnine od 72.000,00 kn mjesečno uvećano za 22% PDV-a. Dakle, iz navedenih knjigovodstvenih isprava tuženika i Croatia osiguranja d.d. jasno proizlazi da je Croatia osiguranje d.d. u cijelom utuženom periodu iz ovog postupka plaćala tuženiku ugovoreni iznos zakupnine. Samim time, prigovori tuženika na nalaz i mišljenje sudskog vještaka se ukazuju neosnovanim. Pri tom se napominje da tuženik nije dostavio bilo kakve dokaze iz kojih bi proizlazilo suprotno, a isto tako tuženik nije dostavio ni dokaze na okolnost postojanja negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled Sinj u predmetnom razdoblju. U svezi s tim napominje se da je u članku 6. stavak 3. ugovora o zakupu od 12. srpnja 1999. izričito propisano da troškove redovitog održavanja STP Sinj snosi zakupnik Croatia osiguranje d.d. Povrh toga, sudski vještak Ante Blažević je u svom pisanom nalazu i mišljenju utvrdio i troškove amortizacije za predmetnu zgradu STP Sinj te je ukupne primitke od zakupa umanjio za te troškove amortizacije.

29. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, sud je prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ante Blaževića kao objektivan, stručan, obrazložen i utemeljen na relevantnoj knjigovodstvenoj dokumentaciji, dok je s druge strane prigovore tuženika na taj nalaz i mišljenje vještaka ocijenio neosnovanim.

30. Dakle, iz navedenog bi proizlazilo da tužitelj osnovano potražuje od tuženika isplatu 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled u Sinju za utuženo razdoblje od 1. veljače 2003. do 1. siječnja 2008. Međutim, a kao što je to već dijelom prethodno navedeno, uvidom u parnični predmet ovog suda pod poslovnim brojem P-453/2013 utvrđeno je da je presudom ovog suda poslovni broj P-453/2013 od 30. siječnja 2014. i to točkom II. izreke te presude tužitelju dosuđen iznos od 1.175.615,90 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeca pojedinačnih iznosa glavnice tražbine, a koji dospijevaju počevši od 1. listopada 1999. pa sve do 1. srpnja 2006. Navedena presuda ovog suda je u točki II. izreke u cijelosti potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2644/2014-2 od 16. svibnja 2017. te dopunskom presudom tog suda poslovni broj PŽ-2644/2014-7 od 12. srpnja 2017. Dakle, točkom II. izreke presude ovog suda poslovni broj P-453/2013 od 30. siječnja 2014. tužitelju je već pravomoćno dosuđeno 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled Sinj i to za razdoblje od veljače 2003. (dospjelo na naplatu 1. ožujka 2003.) do lipnja 2006. (dospjelo na naplatu 1. srpnja 2006.), a koje razdoblje je dakle obuhvaćeno i tužbom u ovom postupku.

31. Odredbom članka 333. stavak 2. ZPP-a propisano je da prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena; i ako utvrdi da je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu.

32. Sukladno navedenom, a temeljem odredbi članka 333. stavak 2. ZPP-a, tužbu tužitelja u ovom predmetu je trebalo odbaciti u dijelu tužbenog zahtjeva kojim isti potražuje od tuženika isplatu iznosa od 77.110,34 EUR, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji iznos se odnosi na utuženo razdoblje od veljače 2003. do lipnja 2006., jer je o tom dijelu zahtjeva tužitelja već pravomoćno odlučeno. Upravo stoga, je odlučeno kao u točki I. izreke rješenja.

33. U odnosu na preostali dio tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 35.734,06 EUR, a koji iznos se odnosi na isplatu 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled vozila Sinj za razdoblje od srpnja 2006. do siječnja 2008., sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu osnovan te da isti treba prihvatiti.

34. Budući da tuženik kao dužnik kasni s ispunjenjem novčane obveze, isti je dužan tužitelju platiti i zatezne kamate, a sve sukladno članku 277. stavak 1. ZOO/91. Tužitelju su na iznos glavnice tražbine od 35.734,06 EUR priznate zatezne kamate koje teku od dospijeća pojedinačnih (mjesečnih) iznosa od 1.880,74 EUR do isplate i to za razdoblje do 31. prosinca 2007. po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zateznih kamata (Narodne novine br. 72/02 i 53/04), a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora, jer se u konkretnom slučaju radi o potraživanju iz takovog ugovora.

35. Tuženik je tijekom postupka istakao i prigovor zastare tražbine tužitelja, a koji prigovor je sud u odnosu na utuženo razdoblje od srpnja 2006. do siječnja 2008. ocijenio neosnovanim. Naime, najstarija utužena tražbina tužitelja za to razdoblje i to ona iz srpnja 2006. je dospjela na naplatu 1. kolovoza 2006., dok je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 1. veljače 2008. pa je stoga očito da u odnosu na utuženu tražbinu za to razdoblje u ukupnom iznosu od 35.734,06 EUR nije protekao trogodišnji rok zastare iz članka 372. stavak 1. ZOO/91, a koji zastarni rok se u konkretnom slučaju ima primijeniti, jer je tužiteljevo potraživanje povremeno potraživanje u smislu te odredbe ZOO/91. Stoga tuženikov istaknuti prigovor zastare te tražbine nije osnovan.

36. Isto tako, nije osnovan ni tuženikov istaknuti prigovor prijeboja (materijalnopravni prigovor prijeboja). Naime, prema odredbama članka 337. ZOO/91, prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj, a nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog časa kad su se stekli uvjeti za to.

37. Tuženik u konkretnom slučaju nije naveo koju je to svoju tražbinu koju ima prema tužitelju prebio s tražbinom tužitelja, niti kada je došlo do izjave o prijeboju. Dakle, tuženik nije ničim obrazložio taj svoj prigovor, nije naveo koji iznos tražbine i koju osnovu ima prema tužitelju, a koji je stavio u prijeboj tužitelju, a niti je dostavio dokaz da je dao tužitelju izjavu o prijeboju, slijedom čega je sud taj prigovor tuženika također ocijenio neosnovanim.

38. Slijedom svega naprijed navedenog, a budući da je tijekom ovog postupka sud utvrdio da je zahtjev tužitelja za isplatu 20% pozitivnih i negativnih efekata u poslovanju Stanice za tehnički pregled Sinj osnovan te da isti za razdoblje od srpnja

2006. do siječnja 2008., a prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka kojeg je sud prihvatio, iznosi ukupno 35.734,06 EUR, kao i obzirom na to da je prigovore tuženika kojima je isti osporavao tu tražbinu tužitelja sud ocijenio neosnovanim te isto tako tuženik nije dokazao da je tu tražbinu platio tužitelju ili da je ona prestala na jedan od drugih zakonom propisanih načina o prestanku obveza, to je stoga sud za taj iznos, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, usvojio tužbeni zahtjev tužitelja i sukladno tome odlučio kao u izreci ove presude.

39. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavaka 2. ZPP-a u vezi s člankom 155. i člankom 151. ZPP-a, uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT), kao i odredbi Tarife sudskih pristojbi iz Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, a sve to uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora. Pri tom se napominje da sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a puna nagrada za pojedinu radnju u ovom predmetu iznosi 850 bodova.

40. Odredbom članka 154. stavak 2. ZPP-a je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

41. Tužitelj je u pogledu dokazivanja osnove tužbenog zahtjeva uspio u cijelosti (100%) dok je u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva uspio s 31,67% (usvojeni dio tužbenog zahtjeva od 35.734,06 EUR u odnosu na utuženi iznos od 112.844,40 EUR). Stoga ukupan uspjeh tužitelja u postupku iznosi 65,84% (100% po osnovu + 31,67% po visini = 131,67% : 2 = 65,84%). S druge strane, tuženik je u odnosu na osnov uspio s 0%, dok je u odnosu na visinu uspio s 68,33%, pa stoga ukupan uspjeh tuženika u postupku iznosi 34,17% (0% po osnovu + 68,33% po visini = 68,33% : 2 = 34,17%). Razlika između uspjeha u postupku tužitelja i tuženika iznosi 31,67% u korist tužitelja (ukupan uspjeh tužitelja od 65,84% - ukupan uspjeh tuženika od 34,17%) pa je stoga tužitelju upravo u tom postotku od 31,67% trebalo priznati pravo na naknadu troškova postupka.

42. Sud je ocijenio opravdanim zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka koji se odnose na sastav tužbe od 1. veljače 2008. u visini od 850 bodova sukladno Tbr. 7. t. 1. OT-a, zatim za sastav obrazloženih podnesaka od 29. veljače 2024. i 18. veljače 2026. u visini od po 850 bodova za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-a, zatim za sastav podnesaka od 8. kolovoza 2018. i 3. travnja 2024. u visini od po 25 bodova za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 4. OT-a, zatim za zastupanje na ročištima od 8. srpnja 2009., 1. travnja 2025., 6. svibnja 2025. i 26. svibnja 2026. u visini od po 850 bodova za svako od tih ročišta sukladno Tbr. 9. t. 1. OT-a te za zastupanje na ročištu od 4. lipnja 2014. u visini od 50 bodova sukladno Tbr. 9. t. 5. OT-a, a što ukupno iznosi 6050 bodova,

odnosno 12.100,00 EUR (1 bod iznosi 2,00 EUR sukladno Tbr. 54. OT-a). Na taj iznos trebalo je priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% koji iznosi 3.025,00 EUR. Pored toga, zahtjev tužitelja je ocijenjen opravdanim i u odnosu na trošak sudske pristojbe za tužbu u zatraženom iznosu od 663,61 EUR, u smislu odredbi Tar. br. 1. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi. Navedeni troškovi iznose ukupno 15.788,61 EUR, a od kojeg iznosa je tužitelju, prema uspjehu u sporu, trebalo priznati 31,67%, odnosno iznos od 5.000,25 EUR. Uz taj iznos, trebalo je priznati i trošak vještačenja u zatraženom iznosu od 550,00 EUR, koji se sukladno zauzetoj sudskoj praksi priznaje u cjelokupnom iznosu jer je isti bio potreban, pa je stoga zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka trebalo priznati za ukupan iznos od 5.550,25 EUR.

43. Sud je neosnovanim ocijenio zahtjev tužitelja za naknadu više zatraženih troškova za sastav tužbe od 1. veljače 2008., zatim za sastav podnesaka od 29. veljače 2024. i 18. veljače 2026. te za zastupanje na ročištima od 8. srpnja 2009., 1. travnja 2025., 6. svibnja 2025. i 26. svibnja 2026. u visini od po 1 bod za svaku od tih radnji, jer puna nagrada za te radnje, a sukladno Tbr. 8. t. 1. i Tbr. 9. t. 1. OT-a u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT-a, iznosi po 850 bodova za svaku radnju, koliko je tužitelju i priznato, a ne po 851 bod koliko je tužitelj zatražio. Nadalje, tužitelju nije kao osnovan priznat više zatraženi trošak za zastupanje na ročištu od 4. lipnja 2014. u visini od 801 bod, jer je to ročište odgođeno prije početka raspravljanja te je na temelju suglasnog prijedloga stranaka određen prekid ovog postupka, a zbog čega tužitelju za to ročište sukladno Tbr. 9. t. 5. OT-a pripada naknada troška u visini od 50 bodova koliko mu je i priznato, a ne u visini od 851 bod koliko je on zatražio. Na kraju, tužitelju nisu kao osnovani priznati ni više zatraženi troškovi za sastav podnesaka od 8. kolovoza 2018. (datiran 6. kolovoza 2018.) i 3. travnja 2024. u visini od po 25 bodova za svaki od tih podnesaka, jer se predmetno radi o ostalim podnescima za koje tužitelju pripada naknada troška po Tbr. 8. t. 4. OT-a, dakle najviše po 25 bodova za svaki od tih podnesaka, koliko je tužitelju i priznato, a ne u visini od po 50 bodova koliko je tužitelj to zatražio. Na tako neosnovano zatraženi trošak u ukupnoj visini od 858 bodova, odnosno u iznosu od 1.716,00 EUR tužitelja ne pripada ni obračunati PDV po stopi od 25% u iznosu od 429,00 EUR, a što ukupno iznosi 2.145,00 EUR. Kada se tom iznosu pridoda i dio osnovanog troška koji tužitelju nije priznat s obzirom na uspjeh u sporu u iznosu od 10.788,36 EUR (68,33% od osnovanog troška) dobije se iznos od 12.933,36 EUR, a za koji je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka trebalo odbiti.

44. Sukladno navedenom, tužitelju su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 5.550,25 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 12.933,36 EUR trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u točkama II. i III. izreke rješenja.

U Splitu 14. srpnja 2026.

Sudac

Paško Bačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave ove presude i rješenja.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-bf08e**

Kontrolni broj: **08b42-42745-0a78e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.